

[Bertel Haarder]

tænkt på dem, der står på venteliste, i stedet for at tænke på arbejdsministerens nye hviletidsbestemmelser. De kunne vel godt have ventet lidt, og den omstændighed, at de ikke fik lov til at vente, på trods af at Amtsrådsforeningen kom og tiggede og bad om det – en enig amtsrådsforening, venstrefolk og socialdemokrater hånd i hånd – det siger noget om arbejdsministerens prioritering, om hans holdning. Nu kan han komme herop og puste sig lige så meget op, som han gjorde i første indlæg; sådan er det nemlig, når man ruger over noget, der skal dækkes.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Der bliver ikke tale om, at jeg puster mig op med noget, men jeg er nødt til at imødegå direkte usandfærdige oplysninger fra hr. Bertel Haarders side. Hr. Bertel Haarders partifælle, som han måske har mere tillid til end til mine oplysninger – jeg tænker på den nuværende medicinaldirektør – har udtrykkeligt i sit brev til Amtsrådsforeningen i efteråret gjort opmærksom på, at årsagen til det store stillingsforbrug i forbindelse med den nye overenskomst på lægeområdet ikke var arbejdsmiljøloven, men var et nyt arbejdstilrettelægningssystem, som de offentlige arbejdsgivere inklusive staten ønskede gennemført. Jeg tror ikke, vi har afvist én eneste dispensation; vi har bestandig haft det synspunkt at overlade det så meget som muligt til arbejdsmarkedets parter selv at tilpasse reglerne i overensstemmelse hermed.

Så vil jeg gerne afvise udtrykket »arbejdsministerens hviletidsregel«. De hviletidsbestemmelser, vi har i den danske lovgivning, har været gældende i knap 30 år på de industrielle arbejdspladser i den private sektor. De blev foreslået udstrakt til det offentlige område inklusive sundhedssektoren ikke af en socialdemokratisk arbejdsminister, men af et tidligere medlem her i folketinget, daværende arbejdsminister Johan Philipsen. Jeg tror endda, de blev fremsat 3 gange af denne minister og efterfølgende gennemført i et forlig, som hr. Svend Heiselberg rigtig sagde det, mellem socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre.

Arbejdsmiljøloven har ikke ansvaret for det nye arbejdstilrettelægningssystem, der er gennemført inden for sygehussektoren. Vi er ikke blevet spurgt om det; det er et overens-

komstmæssigt anliggende, som man har ønsket gennemført i forbindelse med realiseringen af målsætningen om 40 timers arbejdsuge m.v.

Jeg har netop i dag udtrykkeligt sagt – hvis hr. Bertel Haarder havde haft tid til at overvære hele debatten, ville han have hørt det – at vi for så vidt angår døgninstitutionsområdet vil tage vidtgående hensyn og optage drøftelser med Amtsrådsforeningen om det. En påstand bliver ikke mere rigtig af at blive gentaget af hr. Bertel Haarder i hundredvis af gange, og hr. Bertel Haarder ved, at disse ting er forkerte, for jeg har sagt det til ham før, også i offentlig debat. Så meget til hr. Bertel Haarder, og jeg kommer ikke op én gang til, uanset hvad hr. Bertel Haarder siger om dette spørgsmål; der er jo grænser.

Så skal jeg sige til hr. Waldorff, at baggrunden for kloakbekendtgørelsen, som hr. Waldorff ved, er omfattende spørgeske-maundersøgelser af kloakarbejdernes vilkår, bl.a. doktor Egsmoses analyse, men også flere andre undersøgelser, og arbejdersiden har i høj grad været inddraget i udarbejdelsen af disse regler, først det grundlæggende regelarbejde, siden hen i arbejdsmiljørådets planlægningsudvalg, hvor man også har gennemført de økonomiske analyser.

Til hr. Svend Heiselberg vil jeg gerne sige, at det, jeg tog afstand fra før, var ord som »misbrug af lovgivningen« og »overfortolkning af lovgivningen«, men det er næsten overflødigt, når hr. Svend Heiselberg ikke hører, hvad der bliver sagt. Det, jeg satte et spørgsmålstegn ved, var vores tendens til at overforbruge stærke udtryk. Hr. Svend Heiselberg brugte udtryk som »misbrug« og »overfortolkning« i sit første indlæg, og det var derfor, jeg sagde: hvorfor skal vi dog bruge sådan nogle ord? Jeg tror ikke engang, hr. Svend Heiselberg mener det. Hvorfor skal hr. Svend Heiselberg her i anden omgang tale om »fuldstændig tåbelige embedsmænd«? Ja men det er da nogle fantastisk stærke udtryk at bruge om mennesker, der udfører et stykke arbejde. Hvorfor kan man ikke kritisere dér, hvor man er uenig, og så udvise en vis respekt? Hvis hr. Svend Heiselberg vil have illustration af, hvad jeg mener, kan han tænke på hr. Maisteds indlæg, hvorfra jeg kan citere følgende:

»I tusindvis af små virksomheder er blevet lukket på grund af helt tåbelig administrati-